

Konferencia
biskupov
Slovenska

PÁSZTORLEVÉL

*a „Nemzeti menet az életért 2026” alkalmából,
az évközi 24. vasárnapra (szeptember 13.)*

Drága testvérek,

a háborús konfliktusok sokasága arra késztet minket, hogy elgondolkodjunk az emberi élet értékén. Ezekről hallva még jobban tudatosítjuk, hogy mennyire értelmetlen, amikor egyesek hatalmi törekvései miatt katonák vagy civilek halnak meg. Könnyező édesanyák, megözvegyült feleségek, fájdalomtól meggyötört testvérek és megárvult gyermekek a háborúk áldozatai, amikor végső soron mindenki vesztes, de a legnagyobb szenvedést éppen a legsérülékenyebbek viselik. „A düh és a harag egyaránt utálatos, csak az ragaszkodik hozzá, aki bűnös” – hallottuk ma Sirák fia könyvéből.

Az ember nyílt és rejtett agresszivitása közti benső összefüggésre nagyon találóan mutatott rá Szent Kalkuttai Teréz anya, amikor mintegy ötven évvel ezelőtt átvette a Nobel-békedíjat. A befolyásos emberekkel megtelt, tiszteletteljes csendbe merült teremben nyugodt hangon, bátran mondta el a kemény igazságot ez emberi étellel kapcsolatban: „Ma a béke legnagyobb pusztítója az abortusz. Mert ha egy anya megölheti a saját gyermekét a saját méhében, mi tartja vissza az embereket attól, hogy megöljék egymást? Ezután Teréz Anya hangsúlyozta, hogy „az, ami manapság a békét megsemmisíti, az az abortusz, mert ez egy nyílt háború, amikor maga az anya öli meg gyermekét...” Ezt nyomatékosan elmondta: „a békét manapság leginkább az abortusz pusztítja el. Mert ha egy anya megölheti a saját gyermekét a saját méhében, mi tartja vissza az embereket attól, hogy megöljék egymást? Semmilyen különbség sincs az abortusz és a kölcsönös öldöklés között...”

Ennek szellemében Máté evangéliumának mai részlete (18, 21-35) a szemünk elé tárja a szívtelen szolga példáját, aki mint adós megtapasztalja urának nagylelkűségét és adósságának elengedését, ugyanakkor pedig könyörtelen a saját adósaival szemben. Ezzel tükröt állít azok elé, akik jómaguk élnek, de mások életével nem törődnek. „Azért vagyunk itt – hangsúlyozta az említett beszédében Teréz anya – mert a szüleink akartak minket. Mi is akarjuk és szeretjük a gyermekeinket. De mi van azokkal a milliókkal, aki abortuszban haltak meg?”

A „milliókról” szóló szavak talán eszünkbe juttatják azt az elterjedt információt, miszerint Szlovákiában csökken az abortuszok száma. Természetesen minden megmentett gyermekről szóló hír öröndetes, mindent felülmúló információ. A gyermekek azonban nem csupán statisztikai adatok, mivel minden egyes gyermek egy teljes értékű lény, aki a megfogant pillanatától védelmet érdemel. Erre irányul a kapcsolattartás a krízisben lévő anyákkal, és erre kell irányulnia a törvényhozásnak is, hogy védelmezze az életet a megfogantástól a természetes halálig.

A Lukács evangéliumában elhangzó „evezz a mélyre” (Lk 5,4) felhívás szellemében gondolnunk kell a saját bűnös mivoltunkra és az ezzel való összefüggésekre is. Az abortusz melletti sok tragikus döntés mögött ott van a félelem - a tanácstalanság, az elhagyatottság vagy a partner részéről megnyilvánuló nyomás miatt. Az Egyház nem ítéli el a nőket az ilyen helyzetben, hanem kísérni és segíteni akarja őket. Annak tudatában, hogy milyen csodálatos az anyaság, és hogy mennyire fontos az apaság, támogatjuk azokat a központokat, amelyek segítséget nyújtanak azoknak, akik erkölcsi kereszteződéshez értek. Ugyanakkor tudatában vagyunk annak, hogy milyen fontos védnünk az életet a megszületés után is az olyan nők esetében, akiknek a munkáltatója nem teremti meg a gyermekneveléshez szükséges méltó feltételeket.

Ezért mi, püspökök szívesen vállaltuk a „Nemzeti menet az életért” védnökségét, amelyre mindenkit meghívunk szeptember 20-án, vasárnap, Pozsonyba. Fontos, hogy nagy személyes belső szabadságban érkezzünk, amelynek keretében kifejezzük az emberi élet és a Teremtő iránti tiszteletünket. Kifejezzük tiszteletünket a személyes anyaság iránt, a békés, empatikus anyaság iránt saját gyermekünkkel szemben, amely védelmet nyújt a gazdasági érdekekkel szemben. Ugyancsak kifejezzük tiszteletünket a házassággal szemben is, ahol nem kell kihangsúlyoznunk a férfi és a nő kötelékét, mert bármilyen más kapcsolatbeli kísérletezést nem lehet házasságnak nevezni. Végezetül kifejezzük tiszteletünket a szülők jogával szemben, amely garantálja jogukat a gyermekek Isten törvénye szerint való nevelésére.

Jézus sokszor hangsúlyozza az evangéliumban, hogy a felebaráti szeretetet nem lehet rögtönözni. A szeretet nem lehet ideiglenes vagy részleges. Ha az Úr azt kívánja, hogy „hetvenhétyszer” bocsássunk meg egymásnak, minden kivétel nélkül, akkor a szeretetet egyetemesnek nyilvánítja. Egyetemesnek térben és időben mindenki iránt. Ezért a leginkább védtelenek iránti szeretetből együtt akarunk menetelni: úgy mint zarándokok, együtt zarándokolva, mert a számunkra minden ember fontos.

Szlovákia katolikus püspökei Isten áldását kérik Önökre.

Prot. N. 234/2026

Kelt Pozsonyban, 2026. szeptember 3-án.

A pástorlevelet a homília helyett az évközi idő 24. vasárnapján, 2026. szeptember 13-án kell felolvasni.